

Súd: Krajský súd Trnava
Spisová značka: 25CoSr/1/2019
Identifikačné číslo súdneho spisu: 2216214208
Dátum vydania rozhodnutia: 28. 05. 2019
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Ľubica Spálová
ECLI: ECLI:SK:KSTT:2019:2216214208.2

Uznesenie

Krajský súd v Trnave v senáte zloženom z predsedníčky senátu: JUDr. Ľubica Spálová a sudkýň: JUDr. Martina Valentová a Mgr. Lucia Mizerová, v právnej veci žalobkyne: E. W., nar. X.X.XXXX, adresa V. - V. I., I. ulica XXX/X, proti žalovanému: PROFI CREDIT Slovakia, s.r.o., so sídlom Bratislava, Pribinova 25, IČO: 35 792 752, zastúpenému splnomocnencom: Advokátska kancelária JUDr. Andrea Cviková, s.r.o., so sídlom Bratislava, Kubániho 16, o zrušení rozhodcovského rozsudku, na odvolanie žalobkyne proti rozsudku Okresného súdu Dunajská Streda č.k. 6Csr/1/2016-64, zo dňa 19.4.2018, takto

rozhodol:

Odvolací súd napadnutý rozsudok súdu prvej inštancie **zrušuje a vec mu vracia** na ďalšie konanie a nové rozhodnutie.

odôvodnenie:

1. Napadnutým rozsudkom súd prvej inštancie vo výroku I. žalobu zamietol a vo výroku II. vyslovil, že žalovaný má voči žalobkyni nárok na náhradu trov konania v rozsahu 100%, s tým, že o výške náhrady trov konania rozhodne súd prvej inštancie po právoplatnosti rozhodnutia, ktorým sa konanie končí samostatným uznesením, ktoré vydá súdny úradník.

2. Rozhodnutie súd odôvodnil právne aplikáciou ust. § 3 ods. 1, 2, 3, 5, 6, § 12 zák. č. 244/2002 Z.z. o rozhodcovskom konaní, § 45 ods. 1, 3, § 46 ods. 1, § 123 ods. 1 písm. h) zák. č. 335/2014 Z.z. o spotrebiteľskom rozhodcovskom konaní, s použitím § 2 ods. 3 a 4 zák. č. 200/2011 Z.z. o Obchodnom vestníku, pričom na náhradu trov konania aplikoval ust. § 255 ods. 1 a § 260 ods. 2 CSP.

3. Súd prvej inštancie z vykonaného dokazovania zistil, že žalovaný dňa 7.9.2015 podal žalobu na Slovenskom arbitrážnom súde, Krížna 56 v Bratislave o zaplatenie pohľadávky vo výške 1.910,20 € s príslušenstvom. V žalobe poukázal na to, že so žalovanou uzavrel zmluvu o revolvingovom úvere č. 8500040339 na základe ktorej poskytol žalovanej úver vo výške 1.320,-€ ktorý sa žalovaná zaviazala splatiť v 42 mesačných splátkach vrátane úrokov vo výške 70,72 €, v termínoch splatnosti dohodnutých v zmluve. Vzhľadom k tomu, že žalovaná bola v omeškaní s úhradou splátky o viac ako 3 mesiace, bolo jej doručené oznámenie o uplatnení práva veriteľa podľa § 565 OZ a žalobca vyhlásil okamžitú splatnosť úveru. Keďže žalovaná svoj záväzok nesplnila navrhol, aby rozhodca vydal rozsudok v zmysle ktorého bude zaviazaná zaplatiť žalobcovi 1.910,20 € ako aj zmluvnú pokutu a úrok z omeškania. Slovenský arbitrážny súd vyzval žalovanú na podanie žalobnej odpovede, ktorú výzvu žalovaná obdržala 12.10.2015. Zo spisu je zrejmé, že žalovaná sa k žalobe nevyjadrila, teda zostala nečinná.

4. Z rozhodcovskej zmluvy uzatvorenej dňa 4.2.2014 medzi žalobkyňou a žalovaným mal súd za zrejmé, že na konanie vo veci je právomocný Slovenský arbitrážny súd ktorý je nástupníckym rozhodcovským súdom Slovenského arbitrážneho súdu zriadeného Slovak Arbitration Kurt s.r.o., Krížna 56, Bratislava ktorý bol zriadený podľa zákona č. 244/2002 Z.z. o rozhodcovskom konaní v znení platnom do 31.12.2014. Podľa tejto zmluvy akékoľvek spory, nezrovnalosti alebo nároky medzi zmluvnými stranami budú riešené cestou príslušného súdu v súdnom konaní alebo v rozhodcovskom konaní pred

Slovenským arbitrážnym súdom alebo Viktória Rozhodcovským súdom v Banskej Bystrici, pričom výber rozhodcovského súdu je na zmluvnej strane podávajúcej žalobný návrh.

5. Čo sa týka námietok voči rozhodcovskej zmluve zo strany žalobkyne súd prvej inštancie bol toho názoru, že rozhodcovská zmluva je dostatočne jasná, zrozumiteľná, uzatvorená v súlade s príslušnými ustanoveniami § 52 a nasl. OZ, najmä § 53 ods. 4 písm. r) zákona č. 258/2001 Z.z., zákona č. 250/2007 Z.z., ako aj čl. 24 Smernice EPAR č. 2008/48/ES. Dojednanie rozhodcovskej zmluvy nie je samo o sebe neprijateľnou zmluvnou podmienkou z dôvodu, že právny poriadok SR pripúšťal a pripúšťa uzatvorenie takejto zmluvy. Rozhodcovská zmluva nejaví znaky neprijateľnej zmluvnej podmienky, nakoľko neuvádzala spotrebiteľa do omylu, je jasne formulovaná na samostatnej listine, nenúti spotrebiteľa riešiť spor výlučne v rozhodcovskom konaní, navyše spotrebiteľ bol v návrhu na uzatvorenie rozhodcovskej zmluvy poučený o dôsledku rozhodcovského konania, jej uzatvorenie nebolo predpokladom ani podmienkou uzatvorenia hlavného záväzku s ktorým súvisí. Vyplýva to z toho, že žalobkyňa mala právo od tejto rozhodcovskej zmluvy odstúpiť do 14 kalendárnych dní aj bez uvedenia dôvodu a bez dopadu na hlavný záväzok - úver, pričom nebolo preukázané, že by toto právo využila. Samotné dojednanie rozhodcovskej zmluvy nevyklučuje spotrebiteľa zo súdnej ochrany a spotrebiteľ sa môže domáhať nápravy prípadného nesprávneho rozhodcovského rozhodnutia procesnými prostriedkami zákona o spotrebiteľskom rozhodcovskom konaní a iných zákonov.

6. Výsledkami vykonaného dokazovania súd dospel k záveru, že rozhodcovská zmluva č. 8500040339 je samostatným právnym úkonom ktorého existencia nebola podmienkou uzavretia úverovej zmluvy. Ide o samostatnú zmluvu a listinu ktorá nie je súčasťou inej štandardnej zmluvy a ktorá rovnako spĺňa všetky predpoklady ktoré stanovuje zákon č. 244/2002 Z.z. o rozhodcovskom konaní. Z bodu 2 rozhodcovskej zmluvy výslovne vyplýva, že uzatvorenie rozhodcovskej zmluvy nie je podmienkou uzatvorenia a vykonávania zmluvy o revolvingovom úvere a súčasne, že dlžník nie je povinný prijať návrh danej rozhodcovskej zmluvy. Z právnych dôsledkov bodu 7 rozhodcovskej zmluvy vyplýva, že dlžník môže odstúpiť od rozhodcovskej zmluvy v lehote 14 kalendárnych dní od jej uzavretia. Uplatnením tohto práva môže dlžník bez ohľadu na postoj veriteľa dosiahnuť zánik rozhodcovskej zmluvy bez toho, aby to malo vplyv na trvanie zmluvy o revolvingovom úvere.

7. Súd prvej inštancie dodal, že pojem spotrebiteľ (v zmysle definície bodu 18 preambuly Smernice Európskeho parlamentu a Rady č. 2005/2009) je chápaný ako osoba, ktorá je v rozumnej miere dobre informovaná, vnímavá a obozretná. Ani európske právo nepribližuje chápanie tohto pojmu na úroveň subjektu nespôsobilého a neschopného chápať význam a dôsledky vlastného konania. Povinnosť spotrebiteľa konať s primeranou mierou obozretnosti vo vzťahu k vlastným právam a záväzkom je základným princípom spotrebiteľského práva (stanovisko vo veci C-453/2010). Jednostranne zvýhodňovaný spotrebiteľ by bol zbavený zodpovednosti pred uzavretím zmluvnej povinnosti, dôkladne zvážiť výhody a nevýhody a podľa toho rozumne konať.

8. V tomto smere odkázal súd prvej inštancie aj na rozhodnutia napr. Krajského súdu v Žiline sp.zn. 8CoE/4/2014 zo dňa 31.01.2014, Krajského súdu v Banskej Bystrici, sp.zn. 1CoE/328/2013 zo dňa 10.12.2013, ktoré vyslovili názor, že rozhodcovská zmluva je uzatvorená na samostatnom liste podpísanom oprávneným aj povinným a rozhodcovskú zmluvu nemožno považovať za neprijateľnú zmluvnú podmienku, nakoľko bola individuálne dohodnutá a obsahom rozhodcovskej doložky je aj možnosť povinného odstúpiť od rozhodcovskej zmluvy bez uvedenia dôvodu do 14 kalendárnych dní od uzavretia tejto zmluvy a rozhodcovskú doložku na základe uvedeného nemožno považovať za neprijateľnú podmienku podľa § 52 a nasl. OZ. Z obsahu rozhodcovskej zmluvy vyplýva, že povinný (spotrebiteľ) mal právo výberu a tomuto bola daná možnosť dodatočne a to aj v prípade predchádzajúceho podpisu zmluvy od tejto zmluvy odstúpiť bez toho, aby to malo za následok ukončenie zmluvy o revolvingovom úvere. V tomto prípade bola daná možnosť spotrebiteľovi slobodne sa rozhodnúť či sa podriadi rozhodcovskému konaniu alebo v určenej lehote dodatočne - po uzavretí zmluvy - jednostranne vypovie rozhodcovskú zmluvu s tým, že zmluva o revolvingovom úvere naďalej trvá. Súd bol toho názoru, že stranami sporu bola uzatvorená individuálnym spôsobom osobitná rozhodcovská zmluva. Zo samotnej formulácie rozhodcovskej zmluvy vyplýva, že spory zo zmluvy o revolvingovom úvere môžu byť riešené buď v konaní pred všeobecným súdom alebo pred rozhodcovským súdom. Zmluva neobsahuje povinnosť postupovať výlučne prostredníctvom rozhodcovského konania pri riešení sporov. Z jej obsahu je zrejmé aj to, že konanie pred rozhodcovským súdom je alternatívne a teda

nevyžaduje od spotrebiteľa, aby postupoval len pred arbitrážou. Spotrebiteľ a dodávateľ nie sú nijako limitovaní pri podaní žaloby.

9. Na základe vyššie uvedeného sa okresný súd nemohol stotožniť s tvrdením žalobkyne v žalobe, že rozhodcovský rozsudok je nezákonný, nakoľko rozhodcovské konanie v rámci ktorého bol vydaný trpí vadou absencie právomoci arbitrážneho súdu.

10. Čo sa týka ďalších námietok, nemohol sa stotožniť ani s námietkou žalobkyne, že nemala možnosť oboznámiť sa s podmienkami konania a vnútornými predpismi rozhodcovského súdu, nakoľko táto objektívne existovala ako v čase uzatvorenia rozhodcovskej zmluvy tak aj v čase začatia spotrebiteľského rozhodcovského konania s poukazom na znenie § 12 zák. č. 244/2002 Z.z. o rozhodcovskom konaní, § 123 ods. 1 písm. b) zák. č. 335/2014 Z.z. o spotrebiteľskom rozhodcovskom konaní, § 2 ods. 3, 4, zák. č. 200/2011 Z.z. o Obchodnom vestníku. Súd poukázal na ľahkovážny postup zo strany žalobkyne, pretože sama zanedbala a nevyužila možnosť oboznámiť sa s týmito pravidlami ktoré sú zverejnené v Obchodnom vestníku a taktiež nevyužila ani možnosť vlastnej obrany, pretože k doručenému žalobnému návrhu sa nevyjadřila.

11. Súd sa zaoberal dôvodmi na zrušenie rozhodcovského rozsudku v intencii dôvodov ktoré uviedla žalobkyňa v žalobe. Čo sa týka ďalších námietok, ktoré súvisia s príslušnou výškou sankcií, treba poukázať na to, že žalobkyňa svoje argumenty nešpecifikovala bližšími skutočnosťami, iba poukazovala na ich zjavnú nedôvodnosť. Žalobkyňa mohla svoje výhrady formulovať už v okamihu podania žalobnej odpovede, pretože žalobkyňa bola žaloba riadne doručovaná a bola žiadaná o podanie žalobnej odpovede, ktorú nepodala. Je nepochybné, že tvrdenia žalobkyne v žalobe sú iba všeobecné.

12. Čo sa týka tvrdení ohľadom nezákonnosti zmluvnej pokuty, neprimeraných úrokov z úveru, neprimerane vysokej RPMN, žalobkyňa neuviedla, v čom konkrétne vidí ich nezákonnosť. Navyše súd skutkový stav tvrdý žalobcom žalovaná v rozhodcovskom konaní prijala, hoci mala možnosť sa k žalobe vyjadriť. Žalobkyňa napádala samotný procesný postup rozhodcovského súdu, pričom namietala rozhodovanie v rozpore so všeobecne záväznými právnymi predpismi na ochranu spotrebiteľa a paušálne právne posúdenie veci v oblasti ochrany spotrebiteľa. Svoje tvrdenia v žalobe však nepodporila žiadnymi bližšími skutočnosťami. Vzhľadom na to, že svoje argumenty ďalej nešpecifikovala bližšími skutočnosťami, súd vzhľadom na vyššie uvedený skutkový a právny stav veci žalobu považoval za nedôvodnú. Žalobkyňa v rozhodcovskom konaní mohla tieto svoje výhrady formulovať už v okamihu podania žalobnej odpovede. Z doloženého rozhodcovského spisu je zrejmé, že žalovaná sa k tejto výzve nevyjadřila.

13. Vzhľadom na uvedený skutkový a právny stav veci súd prvej inštancie žalobu v celom rozsahu zamietol. O nároku na náhradu trov konania rozhodol súd s poukazom na § 255 ods. 1 CSP.

14. Proti tomuto rozsudku v celom jeho rozsahu podala odvolanie žalobkyňa, z dôvodov podľa § 365 ods. 1 písm. f), g) a h) CSP, ktorým sa domáhala, aby odvolací súd napadnutý rozsudok zmenil a zrušil predmetný rozhodcovský rozsudok v celom rozsahu a náhradu trov konania nepriznal, alternatívne, aby odvolací súd v celom rozsahu zrušil napadnutý rozsudok a vec vrátil súdu prvej inštancie na ďalšie konanie a nové rozhodnutie.

15. Pokiaľ súd prvej inštancie žalobkyne vytýka, že v rozhodcovskom konaní nepodala žalobnú odpoveď a bola nečinná, odkázala na Smernicu 93/2013/EHS čl. 6, podľa ktorej súd prejednávanej veci spotrebiteľa podrobí súdnej kontrole ako celok a nepreskúma iba námietky spotrebiteľa. Ohľadne nepodania žalobnej odpovede poukázala na rozhodnutia NS SR sp. zn. 6Cdo/1/2012 a 5Cdo/61/2012, v ktorých najvyšší súd k povinnosti spotrebiteľa namietat' platnosť rozhodcovskej zmluvy alebo doložky v rozhodcovskom konaní uviedol, že princíp vigilanti bus iura scripta sunt v spotrebiteľských veciach ustupuje dôležitejšiemu princípu, ktorým je ochrana práv spotrebiteľa, čo znamená, že aj keď účastník rozhodcovského konania, ktorým je spotrebiteľ, ani nevyužije možnosť spochybnit' existenciu alebo platnosť rozhodcovskej zmluvy podľa ustanovení Zákona o rozhodcovskom konaní, súd je sám povinný skúmať jej existenciu alebo jej platnosť. Zdôraznila, že v žalobe tvrdila a tvrdí naďalej, že rozhodcovské konanie jej bolo žalovaným prakticky nanútené. Nič na tom nemení, že v Rozhodcovskej zmluve je obsiahnuté právo na odstúpenie od nej, to je len iluzórne. Na základe nedostatočne zistených skutočností súd predčasne prijal záver o platnosti rozhodcovskej zmluvy, nakoľko nemá

preukázané, že v rámci kontraktácie došlo k naplneniu zákona, a že s odbornou starostlivosťou príslušný zamestnanec ju najskôr poučil o obsahu zmluvy, o jej právnych následkoch, o práve odstúpenia od zmluvy a podobne a nechal jej adekvátny priestor a čas na rozhodnutie a voľbu. Predtlačené poučenie žalovaného v rozhodcovskej zmluve o dôsledku uzavretia rozhodcovskej zmluvy súd nemôže považovať za kvalifikované vysvetlenie vážnych dôsledkov rozhodcovského konania. Veriteľ - žalovaný doteraz nepreukázal a súd ani neskúmal, akým spôsobom, v akej lehote pred podpísaním alebo po podpísaní zmluvy žalobkyni poskytol reálnu možnosť oboznámiť sa s obsahom rozhodcovskej zmluvy. Súd žiadnym spôsobom nepreveril, kto zo strán, akou mierou sa zúčastnil na spísaní rozhodcovskej zmluvy, a ako bolo spotrebiteľovi vysvetlené význam a právne následky inštitútu odstúpenia od takejto zmluvy, význam a právne následky rozhodcovského konania, a preto nesprávne posúdil najmä objektívnu možnosť dlžníka ne/podpísať rozhodcovskú zmluvu, reálne právo ne/odstúpiť od rozhodcovskej zmluvy. Uvedené rozhodujúce skutočnosti neskúmal, napriek tomu, že v priebehu konania tvrdila, že pri podpise zmlúv jej boli zo strany žalovaného poskytnuté iba informácie ohľadne výšky úveru a výšky splátky, a nikto jej nevysvetlil, čo znamená rozhodcovská zmluva, právo od nej odstúpiť a rozhodcovské konanie. Súd prvej inštancie uvedené skutočnosti dostatočne nezisťoval, a tak zaťažil konania vadou nedostatočne zisteného skutkového stavu. Ohľadne posúdenia ne/platnosti rozhodcovskej zmluvy poukázala na prax súdov napr. Krajského súdu v Trnave vo veciach sp. zn. 10CoE/153/2011, 10CoE/230/2011, 10CoE/109/2011, kde bol prijatý záver, že rozhodcovská zmluva je nedovolená aj vtedy, ak síce spotrebiteľ podľa nej má možnosť vybrať si medzi rozhodcovským a štátnym súdom, ale ak by podľa tejto rozhodcovskej zmluvy začalo rozhodcovské konanie na návrh dodávateľa, spotrebiteľ by bol nútený nezvratne sa podrobiť rozhodcovskému konaniu, nakoľko z pohľadu spotrebiteľa je rovnocenné, či riešenie jeho sporov prostredníctvom rozhodcovského konania mu vnúti štandardná zmluva alebo dodávateľ svojim konaním.

16. V ďalšom odvolateľka tvrdila, že predmetná zmluva o revolvingovom úvere neobsahuje náležitosti podľa § 9 ods. 2 zák. č. 129/2010 Z.z., čím sa súd prvej inštancie nezaoberal. Ak súd prvej inštancie podľa bodu 18. napadnutého rozsudku platnosť spornej rozhodcovskej zmluvy posúdil na základe zrušeného zák. č. 258/2001 Z.z., vec z tohto dôvodu aj nesprávne právne posúdil. Nezodpovedá skutočnosti, že predmetná rozhodcovská zmluva bola individuálne dojednaná. Žalobkyňa tvrdí, že rozhodcovská zmluva je neprijateľným dojednaním aj z dôvodu, že vylučuje právo zmluvnej strany podať žalobu na všeobecný súd po tom, čo jedna zo zmluvných strán podá žalobu na rozhodcovský súd. S poukazom na bod 26. napadnutého rozsudku ust. § 3 ods. 6 zák. č. 355/2014 Z.z. v bode 24. je zavádzajúce, keďže strany neuzatvorili spotrebiteľskú rozhodcovskú zmluvu podľa zák. č. 355/2014 Z.z. o spotrebiteľskom rozhodcovskom konaní.

17. Žalovaný odvolanie nepodal. K doručenému odvolaniu žalobkyne nepredložil prostredníctvom svojho právneho zastúpenia písomné vyjadrenie, ktorým navrhol, aby odvolací súd podanému odvolaniu nevyhovel, napadnutý rozsudok ako vecne správne rozhodnutie potvrdil a súčasne žalovanému priznal náhradu trov odvolacieho konania voči žalobcovi v rozsahu 100%.

18. Žalovaný uviedol, že sa v celom rozsahu stotožnil s rozsudkom súdu prvej inštancie. Popiera tvrdenie žalobcu, že rozhodcovské konanie mu bolo nanútené. Zmluva neobsahuje povinnosť postupovať výlučne prostredníctvom rozhodcovského konania, konanie pred rozhodcovským súdom je alternatívne a uplatňuje sa len vtedy, ak sa nepristúpi k riešeniu pred všeobecným súdom, pričom spotrebiteľ a dodávateľ nie sú nijako limitovaní pri podaní žaloby. Žalovaný popiera tvrdenie žalobcu o tom, že nebol poučený o obsahu zmluvy a o jej právnych následkoch. Rozhodcovské konanie bolo uskutočnené podľa účinnosti zák. č. 335/2014 Z.z. o spotrebiteľskom rozhodcovskom konaní. S poukazom na ust. § 25 ods. 1, 3, § 28 ods. 5 a prílohu č. 2 k zákonu, žalovaný uviedol, že z nich vyplýva, že žalobcom môže byť ktorákoľvek strana rozhodcovskej zmluvy. Je zároveň nesporné, že ak je žalovaným spotrebiteľ, potom stály rozhodcovský súd má osobitnú poučovaciu povinnosť. Zákon o spotrebiteľskom rozhodcovskom konaní predpokladá, že na základe uzavretej rozhodcovskej zmluvy môže byť konanie pred rozhodcovským súdom začaté na základe žaloby dodávateľa. Z toho vyplýva, že začatie rozhodcovského konania dodávateľom neodporuje žiadnemu zákonu, a preto nejde o protiprávnu skutočnosť. Ústavný súd SR pritom opakovane uvádza, že ak je možný výklad, ktorý zneplatňuje zmluvu a výklad, ktorý platnú zmluvu zachováva, potom má prednosť výklad v prospech platnosti zmluvy (Nález ÚS SR sp. zn. I.ÚS 242/07). V ďalšom žalovaný poukázal na rozhodnutie Krajského súdu v Banskej Bystrici sp. zn. 17Co/919/2015, z ktorého zdôraznil, že len zo samotnej skutočnosti, že žalovaný predložil žalobkyni na podpis predpripravenú rozhodcovskú zmluvu na samostatnom liste papiera, nemožno

vyvodiť záver, že rozhodcovská zmluva nebola individuálne dojednaná. Z poučenia v rozhodcovskej zmluve vyplýva, že žalobkyňa pred podpisom rozhodcovskej zmluvy mala možnosť získať predstavu o tom, čo znamená rozhodcovské konanie a aké sú dôsledky podpísania rozhodcovskej zmluvy s tým, že jej bola deklarovaná skutočnosť, že na uzatvorenie rozhodcovskej zmluvy nemusí pristúpiť, a ak tak urobí, neohrozí tým uzatvorenie samotnej zmluvy o revolvingovom úvere. Navyše žalobkyňa mala právo v lehote 14 dní od zmluvy odstúpiť, na čo bola v zmluve osobitne upozornená. Samotná rozhodcovská zmluva neobsahuje ustanovenia, ktoré by samé osebe spôsobovali jej neplatnosť z dôvodu značnej nerovnováhy v právach a povinnostiach zmluvných strán. Aj v prípade, že by si žalobkyňa pri jej podpísaní neuvedomovala dôsledky, ktoré budú zmluvou vyvolané, mala možnosť bez psychologického efektu ekonomickej núdze prípadného nátlaku či navádzania odstúpiť od zmluvy v určenej lehote bez toho, aby tým zároveň stratila benefity z revolvingovej zmluvy. Obdobne žalovaný odkázal aj na rozhodnutie Krajského súdu Prešov sp. zn. 13Co/111/2014, z ktorého zdôraznil, že v obdobnom prípade účastníkmi zmluvy o revolvingovom úvere bola uzatvorená individuálnym spôsobom osobitná rozhodcovská zmluva. Žalovaný odkázal tiež na závery NS SR vo veci pod sp. zn. 3Cdo/80/2017, z ktorého zdôraznil, že ide o prípad samostatného uzatvorenia rozhodcovskej zmluvy, ktorá nevzniká automaticky uzatvorením úverovej zmluvy, čiže vyžaduje sa aktívne vyjadrenie súhlasu (nie vyjadrenie nesúhlasu). V zmysle označeného rozhodnutia a právneho názoru NS SR je postup žalovaného v súlade so zákonom.

19. Žalobkyňa vo svojom písomnom vyjadrení k doručenému vyjadreniu žalovaného uviedla, že naďalej trvá na svojej žalobe, ako aj na obsahu všetkých doterajších písomných vyjadrení. Zrušenie rozhodcovského rozsudku odôvodňuje neplatnosťou rozhodcovskej zmluvy, o ktorej tvrdí, že nebola individuálne dojednaná, a tiež že v rozhodcovskom konaní boli porušené všeobecne záväzné predpisy na ochranu spotrebiteľa. Rozhodcovská zmluva bola síce napísaná na samostatnom hárku papiera, avšak pretlačená a sformulovaná iba žalovaným, bola jej daná na podpis spolu so zmluvou o revolvingovom úvere, ktorá obsahuje úžernický úrok, resp. zmluvnú pokutu, splátka úveru nie je rozdelená na istinu, úrok, preto úver je bezúročný. Žalovaný pred podpisom rozhodcovskej zmluvy význam a následky rozhodcovského konania jej žiadnym spôsobom nevysvetlil, ani doteraz vysvetlenie nepreukázal a ani preukázať nemôže. Súd prvej inštancie predčasne prijal záver o platnosti rozhodcovskej zmluvy, nakoľko nemal za preukázané, že v rámci kontraktácie došlo k naplneniu zákona, a že žalovaný resp. jeho zamestnanec s odbornou starostlivosťou ju najprv poučil o obsahu rozhodcovskej zmluvy, o jej právnych následkoch, o práve odstúpenia od zmluvy a podobne a nechal jej adekvátny priestor a čas na rozhodnutie a voľbu. Pretlačené poučenie žalovaného v rozhodcovskej zmluve nemôže súdu postačiť k prijatiu záveru, že jej boli kvalifikovane vysvetlené vážne dôsledky rozhodcovského konania. Ako tvrdil aj predtým aj naďalej tvrdí, že sporná rozhodcovská zmluva má charakter vopred pripraveného formulára, ktorého ustanovenia spotrebiteľ nemôže nijakým spôsobom pri uzatváraní zmluvy ovplyvniť. V zmluve je veriteľom vopred určený konkrétny rozhodcovský súd, právo výberu spotrebiteľa je tak len iluzórne, patrí len žalobcovi, ktorý je najčastejšie veriteľ. Rozhodcovskú zmluvu si osobitne nevyjednála. Priebeh rozhodcovského konania porušoval princíp kontradiktórnosti konania. Žalobkyňa trvá na odvolacom návrhu v podanom odvolaní a navrhuje, aby súd žiadnemu z účastníkov nepriznal nárok na náhradu trov konania.

20. Žalovaný využil oprávnenie podať písomné vyjadrenie aj k predchádzajúcemu vyjadreniu žalobkyne, v ktorom uviedol, že popiera jej tvrdenia v celom rozsahu. Poukázal na to, že rovnaká rozhodcovská zmluva bola opakovane posúdená ako platný právny úkon, napr. v rozhodnutí Krajského súdu Banská Bystrica sp. zn. 17Co/919/2015, na ktorého obsah poukázal už v predchádzajúcom vyjadrení. Doplnil, že tvrdenia žalovaného (zrejme žalobcu), že úver bol poskytnutý na iný účet automaticky neznamenajú, že žalovaný nemohol podpísať predmetné zmluvy, rovnako v uznesení o zastavení trestného stíhania nebolo žiadnym spôsobom konštatované, že žalovaný zmluvu neuzavrel, resp. uzavrel túto za neho niekto iný.

21. Ďalšie podania v rámci odvolacieho konania strany do spisu nedoručili.

22. Krajský súd v Trnave ako súd odvolací (§ 34 zák. č. 160/2015 Z.z. Civilného sporového poriadku - ďalej CSP), po zistení, že odvolanie bolo podané včas (§ 362 ods. 1 CSP), oprávneným subjektom - stranou, v ktorej neprospech bolo rozhodnutie vydané (§ 359 CSP), proti rozhodnutiu súdu prvej inštancie, proti ktorému zákon odvolanie prípúšťa (§ 355 ods. 1 CSP), po skonštatovaní, že podané odvolanie má zákonné náležitosti (§ 127 a § 363 CSP) a že odvolateľ použil zákonom prípustné odvolacie

dôvody (§ 365 ods. 1 písm. h), f), g) CSP), preskúmal napadnuté rozhodnutie v medziach daných rozsahom (§ 379 CSP) a dôvodmi odvolania (§ 380 ods. 1 CSP), s prihliadnutím ex offio na prípadné vady týkajúce sa procesných podmienok, ktoré ale nezistil (§ 380 ods. 2 CSP), súc pritom viazaný skutkovým stavom ako ho zistil súd prvej inštancie bez potreby zopakovať alebo doplniť dokazovanie (§ 383 CSP), postupom bez nariadenia odvolacieho pojednávania (§ 385 ods. 1 CSP a contrario), po preskúmaní zákonnosti a vecnej správnosti rozhodnutia a jemu predchádzajúceho konania dospel k záveru, že odvolanie žalobkyne je sčasti dôvodné, v dôsledku čoho je nevyhnutné napadnutý rozsudok súdu prvej inštancie zrušiť a vec mu vrátiť na ďalšie konanie a nové rozhodnutie (§ 389 ods. 1 písm. c) CSP).

23. Predmetom prieskumu odvolacieho súdu, vymedzeným uplatnenou odvolacou argumentáciou žalobkyne, v spojení s odôvodnením preskúmaného rozsudku prvoinštančným súdom, bolo posúdiť správnosť záverov súdu prvej inštancie vedúcich k zamietnutiu žaloby na zrušenie rozhodcovského rozsudku.

24. Podľa ust. § 45 ods. 1 zákona č. 335/2014 Z.z. o spotrebiteľskom rozhodcovskom konaní, účastník spotrebiteľského rozhodcovského konania sa môže žalobou podanou proti druhému účastníkovi na súde domáhať zrušenia rozhodcovského rozsudku ak:

- a) účastník spotrebiteľského rozhodcovského konania nemal spôsobilosť uzavrieť spotrebiteľskú rozhodcovskú zmluvu
- b) účastník spotrebiteľského rozhodcovského konania nebol riadne upovedomený o ustanovení rozhodcu alebo o spotrebiteľskom rozhodcovskom konaní alebo mu nebolo umožnené zúčastniť sa na spotrebiteľskom rozhodcovskom konaní
- c) rozhodcovským rozsudkom sa rozhodol spor ktorý spotrebiteľská rozhodcovská zmluva nepredvídala alebo sa ním rozhodla o veci ktorá je podľa tohto zákona vylúčená zo spotrebiteľského rozhodcovského konania
- d) stály rozhodcovský súd nebol ustanovený v súlade s týmto zákonom, v spotrebiteľskom rozhodcovskom konaní sa nepostupovalo v súlade s ust. tohto zákona a uvedený nedostatok mohol mať vplyv na výsledok sporu
- e) spotrebiteľská rozhodcovská zmluva neobsahuje náležitosti podľa § 3 alebo je tu iný dôvod neplatnosti spotrebiteľskej rozhodcovskej zmluvy
- f) stály rozhodcovský súd nenariadil ústne pojednávanie, hoci spotrebiteľ jeho nariadenie navrhoval podľa § 34 ods. 2a a z okolností uvedených v návrhu na nariadenie ústneho pojednávania vyplýva potreba jeho nariadenia najmä z dôvodu, že bez ústneho pojednávania sa nebolo možné vysporiadať s návrhmi a tvrdeniami spotrebiteľa a toto pochybenie mohlo mať vplyv na výsledok sporu
- g) v konaní nebol správne zistený skutkový stav tým, že stály rozhodcovský súd nesprávne vyhodnotil predložené dôkazy, nevykonal navrhované dôkazy alebo neumožnil spotrebiteľovi predložiť dôkazy a toto pochybenie mohlo mať vplyv na výsledok sporu
- h) vo veci rozhodol zaujatý rozhodca
- i) stály rozhodcovský súd rozhodol v rozpore s ust. všeobecných záväzných právnych predpisov na ochranu práv spotrebiteľa a toto porušenie mohlo mať vplyv na výsledok sporu
- j) rozhodcovský rozsudok zaväzuje účastníka spotrebiteľského rozhodcovského konania na plnenie ktoré je svojou povahou objektívne nemožné, právom nedovolené alebo odporuje dobrým mravom
- k) výkon rozhodcovského rozsudku by bol v rozpore s verejným poriadkom SR
- l) rozhodcovský rozsudok vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.

25. Podľa ods. 2 citovaného ustanovenia žaloba o zrušenie rozhodcovského rozsudku sa môže podať na tlačive, ktorého vzor je uvedený v prílohe č. 3, ak spotrebiteľ neuvedie skutočnosti odôvodňujúce výber dôvodu zrušenia rozhodcovského rozsudku podľa vzoru tlačiva uvedeného v prílohe č. 3, súd žalobu ani po neúspešnej výzve na doplnenie neodmietne a v súdnom konaní postupuje tak, aby spotrebiteľ mal právo pred súdom označiť všetky rozhodujúce skutočnosti odôvodňujúce podanie žaloby o zrušenie rozhodcovského rozsudku. Podľa ust. ods. 3 cit. ust. súd v konaní o žalobe o zrušenie rozhodcovského rozsudku vždy preskúma, či sú dôvody na zrušenie rozhodcovského rozsudku podľa ods. 1 písm. c), e) a i) až l). Ak sa dôvod zrušenia rozhodcovského rozsudku vzťahuje len časť rozhodcovského rozsudku, súd zruší rozhodcovský rozsudok len v dotknutej časti, ak je dotknutú časť možné oddeliť od nedotknutej časti výroku rozhodcovského rozsudku.

26. V zmysle § 46 ods. 1 citovaného zákona žalobu o zrušenie rozhodcovského rozsudku možno podať v lehote 3 mesiacov odo dňa doručenia rozhodcovského rozsudku účastníkovi spotrebiteľského rozhodcovského konania.

27. Žalobkyňa sa podanou žalobou doručenu súdu v lehote podľa § 46 ods. 1 zák. č. 335/2014 Z.z. domáhala zrušenia rozhodcovského rozsudku z dôvodu uvedeného v § 45 ods. 1 písm. i) citovaného zákona, že rozhodcovský súd rozhodol v rozpore s ustanoveniami všeobecne záväzných právnych predpisov na ochranu práv spotrebiteľa a toto porušenie mohlo mať vplyv na výsledok sporu, konkrétne v rozpore s § 53 Občianskeho zákonníka zák. č. 266/2005 Z.z., zák. č. 129/2010. Okrem toho podľa obsahu žaloby uplatnila aj dôvod zrušenia rozhodcovského rozsudku podľa § 45 ods. 1 písm. e), že spotrebiteľská a rozhodcovská zmluva neobsahuje náležitosti podľa § 3 alebo je tu iný dôvod neplatnosti spotrebiteľskej rozhodcovskej zmluvy.

28. Z obsahu spisu vyplýva, že medzi žalobcom ako veriteľom a žalovanou ako dlžníčkou bola dňa 4.2.2014 uzavretá osobitná rozhodcovská zmluva č. 8500040339 na jednom liste papiera A4, ktorá je podpísaná oboma zmluvnými stranami. V bode 1. dlžník vyhlásil, že svojim podpisom potvrdzuje, že súhlasí s uzatvorením tejto rozhodcovskej zmluvy. V bode 2. veriteľ vyhlásil, že uzatvorenie tejto rozhodcovskej zmluvy nie je podmienkou uzatvorenia a vykonávania zmluvy o revolvingovom úvere a dlžník nie je povinný prijať návrh tejto rozhodcovskej zmluvy zo strany veriteľa, pričom vyhlasuje, že o tejto skutočnosti bol zo strany veriteľa jasne a zrozumiteľne informovaný. Podľa bodu 3. veriteľ pred uzatvorením zmluvy poučil dlžníka o dôsledkoch jej uzatvorenia nasledovne: „Dôsledkom uzatvorenia tejto rozhodcovskej zmluvy je možnosť riešenia sporov vyplývajúcich alebo súvisiacich s ustanoveniami zmluvy o revolvingovom úvere s číslom zmluvy totožným, ako je číslo tejto rozhodcovskej zmluvy, ktorú veriteľ a dlžník uzatvoria s porušením, ukončením, či neplatnosťou zmluvy o revolvingovom úvere v rozhodcovskom konaní. Spory môžu byť riešené aj v súdnom konaní. Výber jednej z alternatív spočíva na žalobcovi.“ V bode 5. sa zmluvné strany dohodli na znení rozhodcovskej zmluvy, že akékoľvek spory... vyplývajúce alebo súvisiace s ustanoveniami zmluvy o revolvingovom úvere... budú riešené cestou príslušného súdu v súdnom konaní alebo v rozhodcovskom konaní pred niektorým z nasledujúcich stálych rozhodcovských súdov podľa rokovacieho poriadku stálych rozhodcovských súdov, pričom sú vymenované a označené štyri rozhodcovské súdy s tým, že výber rozhodcovského súdu spočíva na zmluvnej strane podávajúcej žalobný návrh, pričom podľa bodu 6. konkrétneho rozhodcu vyberie zo zoznamu rozhodcov predsedu rozhodcovského súdu. V bode 7. je uvedené, že dlžník je oprávnený od tejto zmluvy odstúpiť aj bez uvedenia dôvodu do 14 kalendárnych dní od uzavretia tejto zmluvy v písomnej forme. V bode 8. dlžník vyhlásil, že bol zo strany veriteľa o následkoch podpisu rozhodcovskej zmluvy riadne informovaný a rozumie nasledujúcemu poučeniu, kde pod písmenami a) až e), je popísaný jednak priebeh konania pred rozhodcovským súdom, právo spotrebiteľa podať námietky z dôvodu zaujatosti, ako aj sťažnosť predsedovi rozhodcovského súdu, k rozhodnutiu rozhodcovského súdu, k trovám konania pred rozhodcovským súdom a k opravným prostriedkom proti rozhodnutiu rozhodcovského súdu.

29. Ku dňu uzavretia predmetnej rozhodcovskej zmluvy ku dňu 4.2.2014 nebol ešte účinný zák. č. 355/2014 Z.z. o spotrebiteľskom rozhodcovskom konaní, ktorý nadobudol účinnosť až odo dňa 1.1.2015, (ktorý sa v zmysle § 73 ods. 3 nevzťahuje na rozhodcovské zmluvy uzavreté pred 1.1.2015), ktorý v § 3 ods. 3 upravuje náležitosti spotrebiteľskej zmluvy.

30. Podľa § 3 ods. 3 zák. č. 335/2014 Z.z. o spotrebiteľskom rozhodcovskom konaní spotrebiteľská rozhodcovská zmluva musí obsahovať:

- a) identifikačné údaje zmluvných strán v rozsahu: obchodné meno, sídlo, identifikačné číslo dodávateľa a meno, priezvisko, bydlisko spotrebiteľa
- b) označenie spotrebiteľskej zmluvy alebo spotrebiteľských zmlúv na spory z ktorých sa vzťahuje spotrebiteľská rozhodcovská zmluva
- c) označenie stáleho rozhodcovského súdu s uvedením názvu a sídla
- d) webové sídlo stáleho rozhodcovského súdu na ktorom je zriadený rokovací poriadok stáleho rozhodcovského súdu ako aj aktuálne údaje podľa § 18 ods. 3 a adresu pre elektronickú komunikáciu
- e) poučenie podľa vzoru uvedeného v prílohe č. 1

31. Predmetná rozhodcovská zmluva uzavretá medzi stranami pritom náležitosti podľa cit. ust. § 3 ods. 3 písm. a) až e) obsahovala, s výnimkou webového sídla jedného z rozhodcovských súdov a adresy

pre elektronickú komunikáciu, čo ale nemá žiaden vplyv na platnosť predmetnej rozhodcovskej zmluvy, keďže, ako bolo uvedené vyššie, citované ustanovenie nadobudlo účinnosť až po jej uzavretí.

32. V čase uzavretia predmetnej rozhodcovskej zmluvy bola rozhodcovská zmluva zakotvená v zák. č. 244/2002 Z.z. o rozhodcovskom konaní, ktorý bližšie obsahové náležitosti rozhodcovskej zmluvy v § 3 a nasl. nešpecifikoval.

33. Zo súdom prvej inštancie zisteného skutkového stavu vyplýva, že rozhodcovská zmluva v danom prípade netvorila súčasť zmluvy o spotrebiteľskom úvere, ani súčasť všeobecných podmienok poskytnutia úveru, ale bola uzavretá na samostatnej listine vo forme osobitnej rozhodcovskej zmluvy, viažucej sa k zmluve o spotrebiteľskom úvere. Je nesporné, že text tejto zmluvy bol pripravený vopred žalovaným veriteľom, pričom ale, ako to vyplýva z textu samotnej rozhodcovskej zmluvy, jej uzatvorenie nebolo podmienkou uzatvorenia a vykonávania zmluvy o revolvingovom úvere, o čom bola žalobkyňa výslovne písomne v úvode textu rozhodcovskej zmluvy poučená a výslovne v nej bolo uvedené, že nie je povinná prijať návrh tejto zmluvy, pričom zároveň podľa textu vyhlásila, že o tejto skutočnosti bola zo strany veriteľa jasne a zrozumiteľne informovaná. Z uvedeného vyplýva, že len zo skutočností, že žalovaný predložil žalobkyni na prijatie pripravený návrh osobitnej rozhodcovskej zmluvy nemožno vyvodiť záver, že rozhodcovská zmluva nebola individuálne dojednaná. Naopak odvolací súd zhodne s prvoinštančným je toho názoru, že predmetná rozhodcovská zmluva vzhľadom na okolnosti a text bola individuálne dojednaná. V texte predmetnej rozhodcovskej zmluvy bola žalobkyňa komplexne poučená o dôsledkoch jej uzavretia, bola informovaná za akých podmienok vec prejedná a ktorý zo štyroch rozhodcovských súdov daných na výber žalobcovi, pričom bola aj poučená o rozhodcovskom konaní. Žalobkyňa teda pred podpisom rozhodcovskej zmluvy mala možnosť získať dostatok informácií a predstavu o tom, aké sú dôsledky podpísania rozhodcovskej zmluvy, čo znamená a ako prebieha rozhodcovské konanie. V zmluve zároveň veriteľ deklaroval, že uzatvorenie rozhodcovskej zmluvy nie je podmienkou uzatvorenia a vykonávania zmluvy o revolvingovom úvere, a že žalobkyňa nie je povinná prijať návrh tejto zmluvy. Navyiac v zmluve bolo dohodnuté tiež oprávnenie žalobkyne od zmluvy dodatočne odstúpiť bez uvedenia akéhokoľvek dôvodu, v dostatočne dlhej lehote 14 kalendárnych dní od uzavretia zmluvy. Žalobkyňa mala teda možnosť aj dodatočne po prípadnom získaní ďalších informácií a neskoršom zvážení predmetnej rozhodcovskej zmluvy odstúpiť od nej bez uvedenia akéhokoľvek dôvodu a bez akýchkoľvek následkov na základný spotrebiteľský vzťah.

34. Pokiaľ žalobkyňa v konaní opakovane tvrdí, že jej zo strany zmluvného partnera pred podpisom rozhodcovskej zmluvy neboli dostatočne ústne vysvetlené podmienky a následky jej uzavretia, táto skutočnosť po rokoch frekvencie klientov u veriteľa je fakticky nepreukázateľná. Avšak poučenie, ktoré bolo poskytnuté žalobkyni v predmetnej písomnej podobe v texte danej rozhodcovskej zmluvy, je podľa názoru odvolacieho súdu komplexné a vyčerpávajúce, poskytujúce spotrebiteľovi úplné informácie pre možnosť urobienia si informovaného záveru o tom, či predloženú zmluvu podpíše alebo nepodpíše. Pokiaľ žalobkyňa tvrdí, že predmetná rozhodcovská zmluva jej bola nanútená, toto svoje tvrdenie ničím nepreukazuje, naopak, toto tvrdenie je v rozpore s vyššie popísaným textom samotnej rozhodcovskej zmluvy, ktorú žalobkyňa dobrovoľne vlastnoručne podpísala a pritom nevyužila možnosť 14 kalendárnych dní od jej uzavretia od zmluvy bez akýchkoľvek následkov odstúpiť. V rámci smernice Európskeho parlamentu a Rady č. 2005/29/ES z 11. mája 2005, o nekalých obchodných praktikách voči spotrebiteľom na vnútornom trhu, priemerným spotrebiteľom sa rozumie taký spotrebiteľ, ktorý má dostatok informácií a je v rozumnej miere pozorný a opatrný, a to s ohľadom na sociálne, kultúrne a jazykové faktory. Povinnosť spotrebiteľa konať s primeranou mierou obozretnosti vo vzťahu k vlastným právam a záväzkom je základným princípom spotrebiteľského práva.

35. Vychádzajúc z vyššie uvedeného odvolací súd uzatvára, že predmetná rozhodcovská zmluva neobsahuje žiadne ustanovenia, ktoré by spôsobovali jej neplatnosť z dôvodu značnej nerovnováhy v právach a povinnostiach zmluvných strán a v neprospech žalobkyne ako spotrebiteľky, má všetky potrebné náležitosti, bola individuálne dojednaná, žalobkyňa bola o okolnostiach zmluvy dostatočne informovaná a mala reálnu možnosť rozhodnúť sa, či ju podpíše alebo nepodpíše a to bez akýchkoľvek negatívnych následkov na základný záväzkový vzťah, okrem toho mala možnosť aj dodatočne od predmetnej zmluvy bez akýchkoľvek následkov v dostatočne v dlhej lehote odstúpiť, v danej lehote mala tiež možnosť oboznámiť sa s organizačnými, či rokovacími poriadkami predmetných rozhodcovských súdov. Predmetná rozhodcovská doložka nevyžaduje pritom, aby spory boli riešené výlučne pred rozhodcovským súdom, je alternatívna, dáva na výber žalobcovi podť žalobu buď na príslušný

štátny súd alebo pred na niektorý až zo štyroch rozhodcovských súdov, pričom konkrétneho sudcu vyberá predseda daného rozhodcovského súdu. Ničím nebolo preukázané, že by uzavretie tejto rozhodcovskej zmluvy bolo žalobkyni nanútené, naopak jej obsah svedčí o opaku, žalobkyňa mala reálnu možnosť rozhodcovskú zmluvu odmietnuť, pričom uzavretie rozhodcovskej zmluvy nebolo podmienkou poskytnutia úveru. Aj prípadné neúplné ústne poučenie žalovanej pri uzatváraní zmluvy by bolo irelevantné, keďže komplexné zrozumiteľné a vyčerpávajúce poučenie je obsiahnuté v písomnom texte rozhodcovskej zmluvy, ktorú žalobkyňa popísala a ktorú mala v osobnej dispozícii počas 14-dňovej lehoty na odstúpenie od zmluvy.

36. S poukazom na vyššie uvedenú argumentáciu, odvolací súd zhodne s prvoinštančným je toho názoru, že predmetná rozhodcovská zmluva uzavretá medzi stranami má všetky potrebné náležitosti, neodporuje zákonu, obsahuje komplexné poučenie priemerného spotrebiteľa, nebola žalobkyni nanútená, podpísala ju slobodne a dobrovoľne, nevyužila ani možnosť od nej dodatočne odstúpiť, bola teda individuálne dojednaná a je platná. Odvolací súd zhodne s prvoinštančným teda uzatvára, že v konaní nebol zistený žiadny dôvod neplatnosti spotrebiteľskej rozhodcovskej zmluvy, a preto nebol daný dôvod pre zrušenie rozhodcovského rozsudku podľa § 45 ods. 1 písm. e) zák. č. 335/2014 Z.z. o spotrebiteľskom rozhodcovskom konaní.

37. Povinnosťou súdu v konaní o žalobe o zrušenie rozhodcovského rozsudku v zmysle vyššie cit. § 45 ods. 3 zák. č. 335/2014 Z.z. o spotrebiteľskom rozhodcovskom konaní, ale bolo vždy skúmať, teda bez ohľadu na to, či žalobca takýto dôvod v žalobe uplatnil, či sú dôvody na zrušenie rozhodcovského rozsudku podľa ods. 1 písm. c), e), i) až l). Dôvod podľa písm. c), že rozhodcovským rozsudkom sa rozhodol spor, ktorý spotrebiteľská rozhodcovská zmluva nepredvídala alebo vo veci, ktorá je vylúčená zo spotrebiteľského rozhodcovského konania, ani podľa písm. e), že spotrebiteľská rozhodcovská zmluva je neplatná, ako bolo analyzované vyššie, daný nebol. Obdobne možno predbežne uzavrieť, že neboli dané ani dôvody zrušenia rozhodcovského rozsudku podľa písm. j), že rozhodcovský rozsudok zaväzuje účastníka na plnenie, ktorý je svojou povahou objektívne nemožné, právom nedovolené alebo odporuje dobrým mravom, ani podľa písm. k), že výkon rozhodcovského rozsudku by bol v rozpore s verejným poriadkom Slovenskej republiky. Bolo preto potrebným skúmať naplnenie dôvodov pre zrušenie rozhodcovského rozsudku prioritne podľa písm. i), či stály rozhodcovský súd rozhodol v rozpore s ustanoveniami všeobecne záväzných predpisov na ochranu práv spotrebiteľa a toto porušenie mohlo mať vplyv na výsledok sporu, ako aj písm. l), či rozhodcovský rozsudok vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.

38. Súd prvej inštancie ale tieto citované ustanovenia zákona nesprávne aplikoval, čím vec nesprávne právne posúdil, keď ustálil v bode 36. preskúmaného rozsudku, že sa zaoberal dôvodmi na zrušenie rozhodcovského rozsudku striktne v intencii dôvodov, ktoré uviedla žalobkyňa v žalobe, s tým, že pri namietanej výške sankcií, nezákonnosti zmluvnej pokuty, neprimeranej RPMN, žalobkyňa svoje argumenty bližšie nešpecifikovala.

39. Keďže súd prvej inštancie vychádzal z nesprávneho právneho záveru, že je povinný skúmať dôvody na zrušenie rozhodcovského rozsudku len v intencii dôvodov uvedených v žalobe, pričom dôvodmi, ktoré žalobkyňa uviedla len všeobecne sa odmietol bližšie zaoberať, čím postupoval v rozpore s cit. ust. § 45 ods. 3 veta prvá zák. č. 35/2014 Z.z. o spotrebiteľskom rozhodcovskom konaní a ex offio neskúmal dôvody na zrušenie rozhodcovského rozsudku podľa ods. 1 písm. c), e) a i) až l) zák. č. 335/2014 Z.z., vec nesprávne právne posúdil, pričom nadväzne ani nevykonal navrhované a v danom prípade v zmysle § 295 CSP aj nevyhnutné dôkazy na posúdenie uvedených okolností, pričom tento nedostatok vzhľadom na jeho charakter a rozsah nie je možné dobre napraviť, až v druhoinštančnom konaní pred odvolacím súdom, bolo potom nevyhnutným, aby odvolací súd napadnutý rozsudok súdu prvej inštancie s použitím ust. § 389 ods. 1 písm. c) CSP zrušil a podľa § 391 ods. 1 CSP vec vrátil súdu prvej inštancie na ďalšie konanie a nové rozhodnutie.

40. Povinnosťou súdu prvej inštancie v ďalšom konaní, súc pritom viazaný vyslovenými právnymi názormi odvolacieho súdu, bude preskúmať, či je daný niektorý z dôvodov na zrušenie rozhodcovského rozsudku v zmysle cit. § 45 ods. 3 zák. č. 335/2014 Z.z. o spotrebiteľskom rozhodcovskom konaní, za tým účelom doplniť dokazovanie, výsledky vykonaného dokazovania opätovne vyhodnotiť každý dôkaz jednotlivo i vo vzájomných súvislostiach, vec posúdiť právne a následne vo veci opätovne rozhodnúť,

príčom rozhodnutie je nevyhnutné náležite v súlade s ust. § 220 ods. 2 CSP odôvodniť. V novom rozhodnutí rozhodne súd prvej inštancie aj o náhrade trov tohto odvolacieho konania (§ 396 ods. 3 CSP).

41. Senát krajského súdu toto rozhodnutie prijal pomerom hlasov 3:0.

Poučenie:

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419 CSP).

Dovolanie je prípustné proti každému rozhodnutiu odvolacieho súdu vo veci samej alebo ktorým sa konanie končí, ak

- a) sa rozhodlo vo veci, ktorá nepatrí do právomoci súdov,
- b) ten, kto v konaní vystupoval ako strana, nemal procesnú subjektivitu,
- c) strana nemala spôsobilosť samostatne konať pred súdom v plnom rozsahu a nekonal za ňu zákonný zástupca alebo procesný opatrovník,
- d) v tej istej veci sa už prv právoplatne rozhodlo alebo v tej istej veci sa už prv začalo konanie,
- e) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd, alebo
- f) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces (§ 420 CSP).

Dovolanie je podľa § 421 CSP prípustné proti rozhodnutiu odvolacieho súdu, ktorým sa potvrdilo alebo zmenilo rozhodnutie súdu prvej inštancie, ak rozhodnutie odvolacieho súdu záviselo od vyriešenia právnej otázky,

- a) pri ktorej riešení sa odvolací súd odklonil od ustálenej rozhodovacej praxe dovolacieho súdu,
- b) ktorá v rozhodovacej praxi dovolacieho súdu ešte nebola vyriešená alebo
- c) je dovolacím súdom rozhodovaná rozdielne (§ 421 ods. 1 CSP).

Dovolanie v prípadoch uvedených v odseku 1 nie je prípustné, ak odvolací súd rozhodol o odvolaní proti uzneseniu podľa § 357 písm. a) až n) (§ 421 ods. 2 CSP).

Dovolanie podľa § 421 ods. 1 nie je prípustné, ak

- a) napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení neprevyšuje desaťnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,
- b) napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení v sporoch s ochranou slabšej strany neprevyšuje dvojnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,
- c) je predmetom dovolacieho konania len príslušenstvom pohľadávky a výška príslušenstva v čase začatia dovolacieho konania neprevyšuje sumu podľa písmen a) a b) (§ 422 ods. 1 CSP).

Na určenie výšky minimálnej mzdy v prípadoch uvedených v odseku 1 je rozhodujúci deň podania žaloby na súde prvej inštancie (§ 422 ods. 2 CSP).

Dovolanie len proti dôvodom rozhodnutia nie je prípustné (§ 423 CSP).

Dovolanie môže podať strana, v ktorej neprospech bolo rozhodnutie vydané (§ 424 CSP).

Dovolanie môže podať intervenient, ak spolu so stranou, na ktorej vystupoval, tvoril nerozlučné spoločenstvo podľa § 77 (§ 425 CSP).

Prokurátor môže podať dovolanie, ak sa konanie začalo jeho žalobou alebo ak do konania vstúpil (§ 426 CSP).

Dovolanie sa podáva v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy (§ 427 ods. 1 CSP).

Dovolanie je podané včas aj vtedy, ak bolo v lehote podané na príslušnom odvolacom alebo dovolacom súde (§ 427 ods. 2 CSP).

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh) (§ 428 CSP).

Dovolateľ musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom (§ 429 ods. 1).

Povinnosť podľa ods. 1 neplatí, ak je

- a) dovolateľom fyzická osoba, ktorá má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,
- b) dovolateľom právnická osoba a jej zamestnanec alebo člen, ktorý za ňu koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,

c) dovolateľ v sporoch s ochranou slabšej strany podľa druhej hlavy tretej časti tohto zákona zastúpený osobou založenou alebo zriadenou na ochranu spotrebiteľa, osobou oprávnenou na zastupovanie podľa predpisov o rovnakom zaobchádzaní a o ochrane pred diskrimináciou alebo odborovou organizáciou a ak ich zamestnanec alebo člen, ktorý za ne koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa (§ 429 ods. 2 CSP).

Rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda, môže dovolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na podanie dovolania (§ 430 CSP).

Dovolanie prípustné podľa § 420 možno odôvodniť iba tým, že v konaní došlo k vade uvedenej v tomto ustanovení (§ 431 ods. 1 CSP).

Dovolací dôvod sa vymedzí tak, že dovolateľ uvedie, v čom spočíva táto vada (§ 431 ods. 2 CSP).

Dovolanie prípustné podľa § 421 možno odôvodniť iba tým, že rozhodnutie spočíva v nesprávnom právnom posúdení veci (§ 432 ods. 1 CSP).

Dovolací dôvod sa vymedzí tak, že dovolateľ uvedie právne posúdenie veci, ktoré pokladá za nesprávne, a uvedie, v čom spočíva nesprávnosť tohto právneho posúdenia (§ 432 ods. 2 CSP).

Dovolací dôvod nemožno vymedziť tak, že dovolateľ poukáže na svoje podania pred súdom prevej inštancie alebo pred odvolacím súdom (§ 433 CSP).

Dovolacie dôvody možno meniť a dopĺňať len do uplynutia lehoty na podanie dovolania (§ 434 CSP).

V dovolaní nemožno uplatňovať nové prostriedky procesného útoku a prostriedky procesnej obrany okrem skutočností a dôkazov na preukázanie prípustnosti a včasnosti podaného dovolania (§ 435 CSP).